

Libellen-serie

Recensie

Auteur: C.M.E. Looyen

Titel: Waschbehandeling

Druk: 1

32 blz.

TER AANKONDIGING. Nieuws in de Libellen-serie. „Libellen" heeten de aardige boekjes. die, meestal bij tientallen tegelijk, worden uitgegeven bij de uitgevers Bosch en Keuning te Baarn. en waarin alle mogelijke onderwerpen worden behandeld. In de pas uitgekomen serie zijn boekjes van den folklorist v. d. Ven. aardige smeuge verhalen van de dialect-litterafor Geert Theis, ernstige geeprekken van dr. Stegenga, gedichten, benevens een gansche collectie waarin allerlei huishoudelijk nieuws en huishoudelijke wetenswaardigheden worden behandeld Mevr. Victorine Hartogh—Snoek schreef „Indeeling en meubileering van het woonhuis", waarin tal van practische wenken worden gegeven, die vooral de jonge huisvrouw uitstekend te pas zullen komen. De eerste raad die gegeven wordt is. zoo weinig mogelijk gordijnen op te hangen. Glas met een dunne loodverdeeling verdient verre de voorkeur en geeft even goed een zekere beslotenheid. Zeer veel nut zal de huisvrouw stellig ook hebben van de uiteenzetting van ir. H.P.J Bakker over de verlichting van het woonhuis. Hij wijst aan welke lampen wij moeten gebruiken en hoe wij de lichtbronnen moeten verdeelen. — Men kan met licht zooveel doen! Het schemerlampje kan een gezellige troostvolle sfeer scheppen, véél lichten bij elkaar geven wat feestelijks op St. Nicolaasdag, kaarslicht draagt bij tot de wijding op de avond van het kerstfeest. Vervolgens is daar een drietal boekjes gewijd aan de keuken. In één daarvan wordt op eenvoudige, bevattelijke wijze de huisvrouw eenige warenkennis bijgebracht, de verrichtingen van de keuringsdienst uiteengezet, de werking van de warenwet verklaard. Hermien Manger schreef een libelletje over de meest doelmatige keukeninrichting, **mevr. C.M.E. Looyen geeft een handleiding voor de waschbehandeling. Zij bespreekt enkele waschmiddelen, geeft de voornaamste voorbereidingen aan en ten slotte behandelt zij het wasschen zelf, zoowel het wasschen van het weinig eischende bontje als het wasschen van het precieuz fluweel zijde e. d stoffen.** Bijzonder nuttig is stellig ock het boekje van mej. M.J. Ridderhof over hulp in huis, waarin besproken wordt het huren van personeel, de wederzijdsche verplichtingen, benevens de meest gewenschte manier van omgang met personeel. Aardig is de opmerking over schadevergoeding bij het breken. De schrijfster stelt voor boven het loon een bepaalde som vast te stellen voor

breekgeld. Breekt het meisje niets, dan heeft zij een aardig extra'tje, breekt zij wel wat, dan wordt de waarde daarvan natuurlijk van dit geld afgetrokken. Tenslotte een tweetal handwerkboekjes. In het eene geeft Riek Heusinkveld een aantal aardige haakpatronen, in het andere worden de mogelijkheden van boerenbontjes als handwerkmateriaal besproken. O.a. kunnen, voor weinig geld, van dit materiaal alleraardigste boodschappentassen worden gemaakt.

Leeuwarder Nieuwsblad,

Auteur: C.M.E. Looyen

Titel: Waschbehandeling

Druk: 1

32 blz.

Handschoenen wasschen.

Naar aanleiding van verschillende vragen nemer wij hier over wat C.M.E. Looyen in „Waschbehandeling“, No. 39 van de bekende Libellen-serie, vertelt over het wasschen van handschoenen. Waschbaar zgn alle wollen, katoenen en zijden handschoenen en van de leeren soorten de zeemleeren. Het wasschen van wildleeren en peau de suède handschoenen is alleen aan te raden, als het in de handschoenen vermeld staat, dat ze waschbaar zijn. In de meeste gevallen doet men verstandig, peau de suède als niet waschbaar te beschouwen. Niet waschbaar is glacé en nappa. Katoenen, wollen of zijden handschoenen trekt men tijdens het wasschen voorzichtig aan, behalve wanneer ze te klein zijn, ze zouden dan onnoodig rekken. Wrijf katoenen handschoenen tegen elkaar; trek wollen en zijden één voor één aan en wrijf ze met de andere hand schoon. Spoel ze goed, knijp ze uit en droog ze, wanneer er weinig haast bij is, plat liggend in het model, op een met een doek bedekte tafel en leg er een doek; overheen. Of anders hangend aan een knijper over een drooghjn of op een handschoenenenvorm. De behandeling is verder dezelfde als die welke men toepast bij het wasschen van tricotweefsels van gelijke grondstof. Zeemleeren handschoenen weeken en wasschen in een zeer lauw vet sop van huishoudzeep voor grove soorten; voor vlokkenzeep voor fijne witte;... en gekleurde exemplaren. Voeg aan het sop van huishoudzeep eenige druppels slaolie toe en klop die er doorheen. Wasch na in een tweede sop, spoel ze niet, om hard worden van het leer te voorkomen. Droog mooie soorten tusschen doeken; het duurt langer, maar het leer blijft zachter. Moeten ze vlug droog zijn, blaas ze dan op en hang ze te drogen of doe ze om een handschoenenenvorm. Zijn ze droog, wrijf ze dan zacht en werk ze, als ze gekrompen mochten zijn, bij met een handschoenenrekker. Licht gekleurde wildleer en handschoenen behandelt men als fijne zeemleeren, maar spoelt ze 1 keer oppervlakkig na in weinig lauw water, om vaal worden der kleuren te voorkomen. Week en wasch donkere wildleeren exemplaren in een lauw sop van houtzep, wasch ze na in een tweede sop. Spoel ze uit en droog ze als zeemleeren. Na het wasschen met houtzep vooral goed spoelen, daar achtergebleven resten van deze zeep een zeer gevoelige huid wel eens aantasten.

HUISMOEDER.

Algemeen Handelsblad, 11-05-1935
